

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Magyar-utcza 1-ső szám alá küldendő.	Pest, julius 19. 1868. 29. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Magyarutcza 1. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

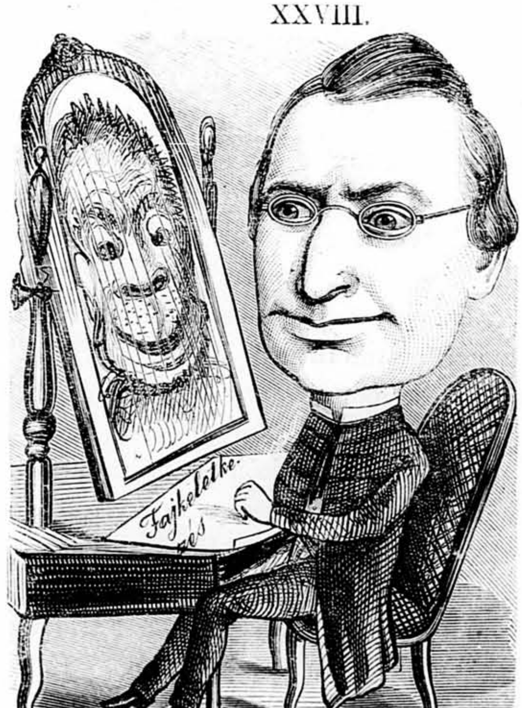
Pecsovics celebritások albuma.

XXVII.

Nr. 27. Ecce azon bátor demokrata faló!
Kinek a firkája pompás sajt-takaró

XXVIII.

Nr. 28. Láttál-e már embert majomtól származni . .
Ha nem láttál, nézd meg, ime itt Ronay !

Édes Albert photográphiájához.

Édes Albert hajdanában, mikor még Borsod megyében kálomista esperes volt, valósággal édes volt; kivéve mikor egyszer a traktuális gyülésen azt találta mondani hogy: „a néptanitók csak kegyelem kenyeret esznek“ . . . no akkor eléggé keserü volt. Ha nem most szegényke mint képviselő ugyan besavanyitott magának, mert hát felcsapott az Esti Lap mellé munkatársnak, s ott olyan logikátlan logikával piszkafázná — ha tudná — a demokratiát, hogy a józaneszü olvasónak azt kell hinni, hogy behörpentett a miskolczi máslásból; vagy hogy mint afféle öreg embernek kissé már a csizmaszárába szállott az esze.

Bizony édes savanyó Bertók bácsi! ne bántsa kend azt a demokratiát, mert bizony isten beleveszit kend mint Bertók a csikb a. s akkor osztán eldanolhatja:

„**Édes** volt az anyám teje . . .
Keserü a kormány kegye.“

Ronay Jacint photográphiájához.

Páter Ronay ezelőtt kevés idővel még térden csuszkált Kossuth előtt, hogy adjon neki egy gyémánt tollat, irói érdemeinek elismeréseül. Hirdette is ezt a gyémánt tollat valamennyi lapban, mint legfőbb büszkeségét.

Haza jö a tisztelendő ur Londonból megválasztatja magát a hazafias párt által képviselőnek, s mikor aztán követté lett, leborotváltatja hasig érő szakálát, magára veszi a kámzsát, hipp hopp, . . ott legyek a hol akarom . . . . átdefiliroz a Kossuth tagadók közzé . . . s most oly jámbor képü dolegatyus ő tisztelendősége ismét, mintha soha sem származtatta volna az embert a majmoktól . . . irván ezelőtt 5 évvel „Fajkeletkezés“ czimü könyvét ángol tudósok munkái után a biblia ellen.

Ergó páter Ronay nem csak Kossuth . . . hanem egyszersmind biblia-tagadó is.

O Dii immortales!!!

Hát már minden sziveszakadt honvágyó menekült pecsoviecsá lesz??

Interpellátió az országgyüléshez.

Tisztelt ház!

Tekintve, hogy a haza bölcsei ugy az országgyülésen, mint kün a nagy világban, mindenütt és mindenkor csak is az igazságot szeretik mondani;

tekintve, hogy az országgyülési tárgyalások alkalmával rendületlenül kimondják e nagy szót hazugság és nem igaz;

tekintve, hogy az országban mindenütt és mindenben megköveteli mindenki az igazmondást, és aki hazudik és nem igazat beszél, az büntetésre méltó: annálfogva bátor vagyok a tisztelt házat és a benne fuladozó honatyákat interpellálni:

1. Melyik képviselő mondott igazat, az-e — ki 61-ben bebizonyitotta, hogy Magyarország és a lajtántuli tartományok között csak személyes egység t. i. az uralkodó személyének mindkét állammal, mint különállamfőnek közössége létezett? — vagy azon képviselő, ki 67-ik évben ennek épen ellenkezőjét akarta bebizonyitani?

2. Melyik képviselő hazudott, az-e — ki a választások alkalmával a nép terheinek könnyitését igérte. 67-ben pedig az országgyülésen mindig a teher nagyobbitására szavazott?

3. Melyik képviselő hazudott, az-e — ki az 1865-ik évi országgyülés összehivása előtt szóval és irásban az akkori rendszer nyomoruságos voltát kimutatván, annak eltörlését követelte; mikor pedig képviselő és más egyébb lett, annak üdvös voltát és fentartását minden módon követeli?

4. Melyik képviselő hazudott, az-e, ki az 1865-ik évi országgyülés összehivása előtt választóinak a jogokat és törvényeket magyarázván, kimutatta: hogy a népnek csak a 48-iki törvényekben vannak jogai letéve, s későbben saját belátását és kilátását állitotta fel törvényül?

Ha mindezekre választ kap, akkor majd más interpellátiót terjeszt a tisztelt ház elé

Ludas Matyi.

Tréfa is nem is.

Operette két felvonásban.

dudolják egy Bachszagu s Schmerlinggusztusu „atyafi" és Szittya keménynyaku kálomista rektor.

Atyafi:

(*Andante*) Szegény Szittya ! de meg jártad
Vége a becsületednek,
Mióta Matyiba kántálsz
Itt letesznek, ott felvesznek ;
Ki áll a szekered rudja
Mi vár reád ? . . isten tudja.

Az a **„szabadelvü balpárt"**
(Szür alatt különben Deák)
Merre csak egy lépést tész is
Kigyót békát kiált reád :
Demagog vagy ! ki a paraszt
Zavargásban bab—ért aratsz."

„Proletárius vagy ! az is
Sötétlelkü ravasz gyerek,
Ki az aristokratia
Vaczkát olykor lehevered.
Csaholsz mint eb csahol éjjel
Nézve magát a holdfényben."

„Szegény Szittya ! de megjártad
Vége a becsületednek . . .
Ládd a mért a Matyinak irsz :
Nótárusnak meg nem tesznek.
Megemészt a nyomor moha . . .
Még csak irnok sem lész soha.

Látod látod mivé levél ?
Neked igy már . . . Alleluja !
Öltözzél ime hát zsákba . . .
Jób uramként huj hamuba.
S énekeld melledet verve . . .
(Hát ha még kegyébe venne)
„Irgalom nemes vármegye !"
Ludas Matyiba irni már . .
— Mely csupán demagognak jár —
Van biz a manónak kedve."

Szittya:

(*F o r t e*) Már én nekem nem gusztosom
Atyafi ! atyafi !
A kegyelmed tanácsára
Ej huj hajlani.

Nem vagyok én napraforgó
Virága . . virága !
Hogy kelmedként éljek e nagy
Ej huj világba.

Nem váltam én alispánnak
Se **fő**-nek se **fő**-nek . .
Hogy megegyem amit Bécsben
Ej huj ma főznek.

Mért cserélném hát fel subám
A német frakkjával . . .
Megérem én mint eddig ily
Ej huj gunyával,

Alkotmányos gunyácskámban
Hajaha ! hajaha !
Nem lesz én reám deczember
Ej huj valaha.

Ha zúg a szél, ha búg a szél
Igy nekem, igy nekem —
Szük kosztou is meglesz a jó
Ej huj melegem.

De kelmednek ez időtájt . .
Atyafi ! atyafi !
Nem tom a frakk a módot hogy
Ej huj adja ki.

Ne szánja hát azt a **Szittyát**
Hajaha ! hajaha !
Ha nem fog rajt az a Deák
Ej huj nyavalya.

SZITTYA.

I.

A csigabiga mint kézbesitő.

Iczik: Gatthe gerechte . . . Mihály gazda! miféle csudabugár ez?

Mihály: Hát az igazságügyminiszterium amtsdienere! lássa szomszéd! viszi már a fürdői engedélyt principálisunknak.

Iczik: Dehiszen hallja khend, ha erre bizták a kézbesitést, szegény Matyi! akkhur majd csak a Stix vizében fördik meg, abban pedig thodja khend csakh a haluttakat szukta az üreg Charon megfhürüsztheni.

Pattantyúk.

Mikor a balatoni halászok a jégen halászva már a hálószárnyába akadt halakat huzzák ki a likszáján, nagy az örömük, mert e jele annak, hogy a háló zsákja is tele van finom fogasokkal.

Ilyenformán leszünk alkalmasint a jövő követválasztással is. A próba választásoknál lám . . . mind fogas képviselőt (Simonyi . . Irányi . . Missich stb.) kaptunk a háló szárnyába . hát ha majd ősszel a zsákját huzzuk kifele, bizonyosan több lesz abba is a fogas mint a . . . stokfis.

Hála istennek bö termés van, de a napszámosnak meg szükiben vagyunk. Bizony még megérjük hogy a bőség miatt lesz inség, természetesen az Esti Lap szerént, ennek is az az átkozott demokratia az oka!

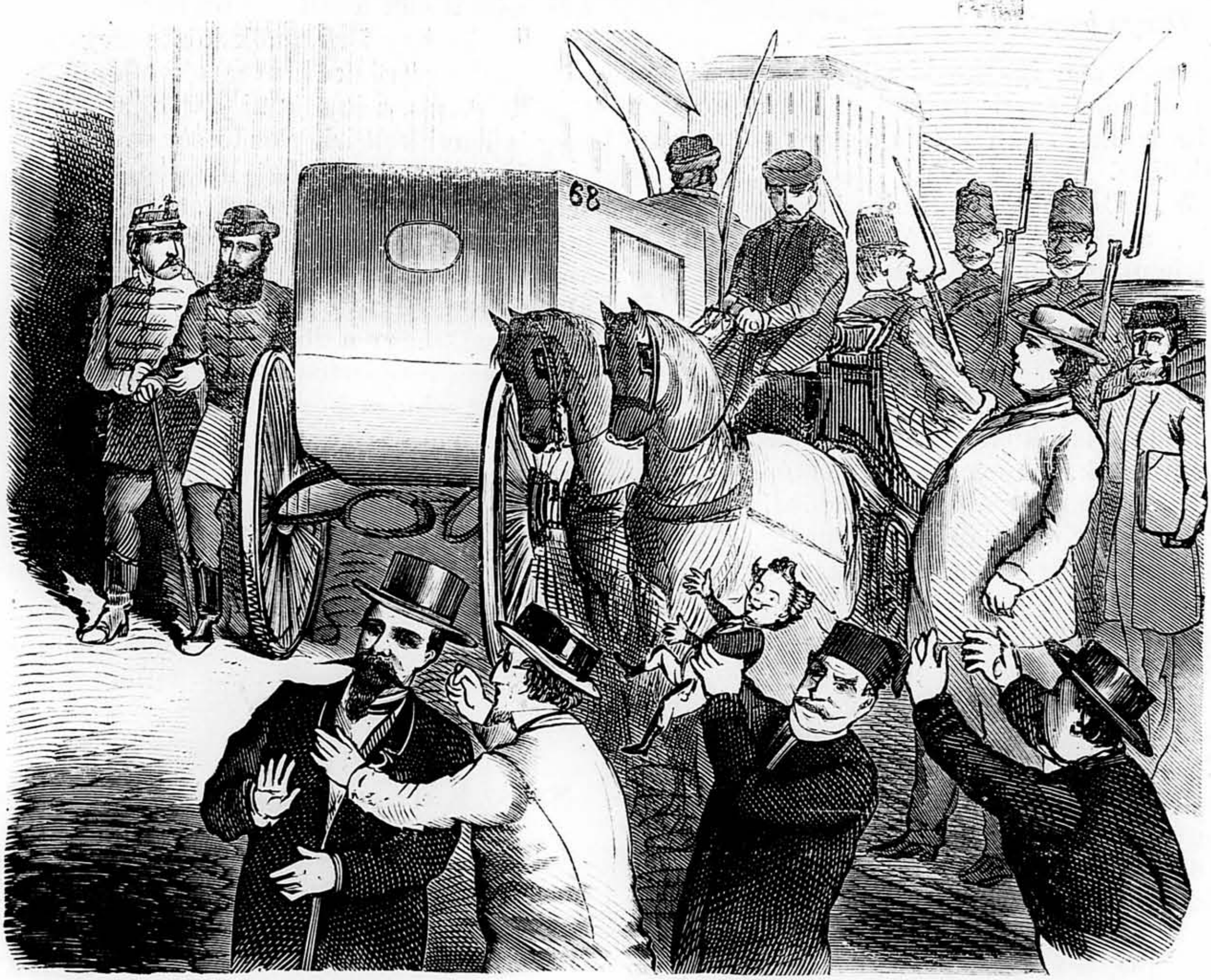
Ha azt az Esti Lapot sokan olvasnák, most Ballagi Mór szerencsés ember lehetne, mert hát most egész héten Ballagit harapja marja.

Tanácsolnánk Ballaginak, hogy rendeljen az ó-moraviczai kerületbe egy pár száz példányt az Esti Lap ezen számaiból, mert ha megtudják, hogy ki most az ő ellensége, zicher neki őszre ismét a választók többsége.

II.

A közösügyes alkotmány ujabb vivmánya.

(Cantate Böszörményi felett.)

Jobboldal: Fogva van már a boszorkány!
A szabadszó akadt torkán . .
Baloldal: Viszik már a temetőbe . . .
Elsem bucsuzhattunk tőle.

Eddig a jobboldaliak csak fittyet hánytak a baloldalnak, ha valamelyik fején találta a szeget . . most pedig már hubogni kezdenek. Bizony találkozik ott elég bagoly, hol oly „g y a r l ó e s z ü" honatyák üldögélnek mint Szász Károly.

Egerben az érseki nyomdában röpiratokat gyártogatnak a szent atyák, melyekben a polgári házasságot káromolják. Nem csoda, mert hát Egerben sok a pap a ki csak ugy p i a c z r ó l é l.

Az Esti Lap szegedi Osztrovskystája az az rendes levelezője, a szerény kis N é p s z a v á t is bujtogatónak nevezi, „m e l y a l á á s s a a m a g y a r a l k o t m á n y f a l a i t."

Nem csak aláásni, hanem ki is szeretné dönteni atyafi! ennek a mostani közösügyes alkotmánynak a falait, (hohó! hogy nyakon ne csipjen még ezért is Ráth Károly oda teszszük hogy) t ö r v é n y e s f o r m á k k ö z ö t t.

No ha még a honvédelmi javaslaton is átugranak honboldogitóink, akkor aztán belesz az alkotmány c s o m a g o l v a. Meg is s t e m p l i z t e k, meg is f i n á n c z o l t a k, most már atyafiak nem kell félnünk, mehetünk bárhová, kivették belőlünk a vámot s rajtunk a s t e m p l i.

Nógrádi krónika.

A JÖVŐ KOR SZÁMÁRA

a nógrádi vén krónikástól.

Filléresi Uzub levele, **Bilyogosy Zacharas** országos képviselő barátjához.

Draga baratom!

No most mar igazan rimsiges vivmanyokat vivtunk ki diakparti szabadelvüek, a nogradi pecsovits balik . . . akarok mondani — balpartiak ellenibe.

1-ör is Csalomiai Herkules hires poéta elvtársunk, a pesti naplopóba suviczk vilagosagba kimutata, hogy sak nalunk meg van irtelem, és pinz a masik part ili zabkenyörvel és irja mig rosszabb verseket mint Csalomiai.*)

2-or. Sziles és hosszu varmigye hazunkat egiszen bepingaltatunk; nem azir draga baratom, mintha falai közte sokféle zöld beszidek megtartatnanak, hanem hogy jelképeze a mi partunknak reminsig dusas jövendőbelijit.

A kít nagy oroszlankaknak pedig, — mivel ezentul nem közügyet, hanem közös ügyet strazsalnak kapu feli — csinaltatunk uj modi ikes kopfpuczot, homlokukon szarvacskakkal!

Ez fogja jelképezni a mienk partunkat!

A masik part — ugyis meg van neki elég kurázsi, ha tetszik, fogja maganak Afrikaba tigris!

3-or. Miltságos főispanunknak, utolagos jovahagyas reminsigibe, Pestről liferaltuk 2000 frt. osterreichise verung ocska mobilia. No bizom nem sok oly alkotmanyos uri ember riszire, ki egisz iven at, nem beli megy sajat varmegyijibe, bezzeg a Kreutzhauptmann urunk 18 évig voltak nekünk folyvast nyakunk közibe.

4-er. A megye hazzal vis-avi haz — hol ez előtte legfeljebb nehany szelid nympha bivakirozta — atvarazsoltunk ikes promonadiva; a szabad növésü fakat,mint a szabad eszme politzei vidrig jelkipeit szépen megnyirtunk,szakalat megnyestunk épen mint elödeink megcsinaltak a maguk beamtereiknek; a sitatér közepibe oda ponaltuk egy nagyszerü kioszk és megnyitottunk azt nagy solemnitasval.

No de azok az ördöngös balistak, etc. sem hagynak nekünk bikesigbe; alapos gyanu meg van ugyanis, hogy a solemnitás előtti ijszaka, egy közülök, masod magaval, nagyon is szabad eszmiket fejtegete viragagyak között; a merinylőt elcsipni nem sikerülte ugyan, csak egy darab corpus delicti maradta csatatiren.

A kioszk azir megnyitottunk ünnepilyel, mi iltettük kormany, ki ilteti benünket; az ördög mig ide is elhozta, egy macskabajuszu balparti Grivicsics, ki kedves alispánunkat ilteti, mint a nők közti Adonist.

No ha egy férfi a nők közte meg van Adónis, az a férfiak közte, okvetlenül meg kell lenni Venus, s igy a mi dirik alispanunknak meg is lenni kell irigylendő sorsa.

Utomegirat. Azt nagyon okosan megcselekedtitek képviselő baratom! hogy a sajto, nem kimuntatok bilyogfrei, a kinek van olvashatnamja, az had fizesse, hanem a ki sajtó ala irja, az lehet vogelfrei.

Vigül, hogy a lőre kivetitek adó alól az csakugyan magasztos eszme volta től etek! most mar lehet minden korcsmaba olcso ital meginni mert hiszem lőre utan korcsmaros nem megfizeti accist.

No sak több ily draga dolgot is vigezitek kipviselő baratom! ne féljetek ha haza meggyüttök, nektek is majd befizetnek a valasztok.

S ezt szivből kivanja nektek

igaz baratod
Filléresi Uzub.

*) Az nem lehet.

Betüszedő.

Szász Károly akadémi-kos beszéde

versben.

(a képviselőház julius 15-iki ülésén.)

Én „gyarló eszemmel"*) fel sem birom fogni:
Hogy lehet az adó felett vitatkozni?
Szóba hozni holmi *avult* „megyerendszert!"
Mire már *ezután* ugy sem tehetünk szert.
Én, mint miniszteri tanácsot *viselő*!
Poetafordító, nyelv-ész, képviselő!
Abban épen semmi veszélyest nem látok:
Ha *eltöröltetik* megyei-bástyátok . . .
S alárendeltetik a minisztereknek;
Mi *legjobban tudjuk*, hogy *mi nem kell* nektek.
Kár az időt lopni ilyen *semmiséggel*, —
Fel quótás jobboldal!!! *szavazz* vitézséggel.

Bolond Istók.
Ludas Matyi gyorsirója.

*) Saját szavai. — Szerk.

Adomák.

Valami részeg kocsis kiütötte az ostorral a czigánygyerek szemét.

A czigány szolgabiró elé vitte az ügyet, ki egyezségre utasitotta a czigányapát, — midőn ismét előállt a czigány, jelenti: hogy kiegyezett már harmincz garasba.

— Hát csak oly kevésben egyezett kend a kiütött szemért? kérdi a szolgabiró.

— Nem is ért azs többet kérem alássan, felelé a czigány, — mert hisen rövidlátó volt.

Tagosztályi gyülés volt. A helybeli pap igy köszöntötte fel lakoma után a megjelent szolgabirót:

„A mi szolgabiránkat pedig, ki oly igazságos, mint az egyszeri alispán, ki a felperesnek is azt mondá: barátom igazsága van! alperesnek is mosolyogva mondá: édes barátom magának is igazsága van! Midőn mindkettő elment azt mondja felesége: lelkem! hogy lehet mindkettőnek igazsága? Feleségem, neked is igazságod van, tehát a mi szolgabiránkat az isten éltessse.

Nyilt levél.

Chinából Ching Chang Pucses város profétáitól.

A „Pécsi Lapok" kiviritott száraz ágon nyögdécselve leveledző „Aloe levelek" irójához Pécsen.

Üdv önnek testvér! subventióra érdemes dicsö fia Hunniának! hozsánna a dentu mogerek ugorkafára felmászni erőködő ivadékának, harczi dal az alvilág sötétség terjesztő hét fejü, hét eszü vitéz!! de oh gyászvörös tollas fejedelmének az urban!

Hozzánk a müvelődés, felvilágosodás, haladás ős hazájába is elhordta a szél önnek a „Pécsi Lapok"-ban pöffeszkedő „Aloe-levelek"-ben baglyába rakott eszme csutáit s mondhatjuk, mióta e csodahatásu szellemi takarmányt megismertük s rajta rágódunk: azóta tudjuk csak, mikép kell a haladás és müvelődés valódi üdvöt hozó csiráit minden rendü és rangu egyénekben meggyökereztetni, s mikép kell a haladás és felvilágosodás zászlóvivőit a személyeskedés sárfertőjén áthurczolva, f e l m a g a s z t a l n i ?!

Ön kedves testvér! főben oly nagy mester, hogy fölülmulja vörös öves reverendissimi egykori principáli sait, kiket mint elvtársakat és hasonszellemü jó collegákat szinte üdvözlünk.

Ön édes testvér! egy magasztos eszme, a haza szabadsága és függetlensége — — — — — e l n y o m á s a é r t küzd férfias nyiltsággal és kitartó erőködéssel s e nemes czél elérésében az eszközöket nem igen válogatja, méltóztatik nemes büszkeséggel neki rohanni légből kapott viczbográcsában megkozmásitott, de azért publikum elé tálalt sületlen bombasztikus osztrákszagu eszme kotyvadékával hetenként kétszer a „Pécsi lapok"-ban, a szabadelvü testvéreket szüette fakardjával mindenáron tönkre erőködvén tenni. Önhöz illő dicső és nemes tett az éd's uram, nekünk is épen ilyen nagy férfiura volna szükségünk. Legyen hála Bráhmának, hogy a forgó szél ön hirét hozzánk is elhozta.

Oh engedje hinnünk n o s z a m á r kedves teremtés! hogy önt ily borzadalmas tehetségü nagy ferfiut, nemes gyümölcsöt termelő fa gyanánt átültethetjük felvilágosodott hazánk fent nevezett városába, szabadságot lehellő ujdonsült honpolgárnak s engedje reméllenünk, hogy kormányrendelet szerint legujabban „Fekete Sötétség" czimet nyert előbb „democrata körünk" vezér igazgatóságára, melynek czélja a szabad vélemény, felvilágosodás haladás, müvelődés terjesztése, — testvériség, egyenlőség, szabadság, magasztos eszmék érvényre juttatása — kegyesen megnyerni szerencsénk leend. Ezt annyival inkább óhajtjuk, minthogy 2000 év óta folyvást müvelődő s a kor szellemével együtt haladó s legszabadabb alkotmánnyal biró hazánkban bár keresve-keresve sem találhatunk ily dicső és nagy tettekbe kapaszkodó hirnév után czammogva ásitozó je—je—je—je—jeles alkotásu, szőrrel bőrrel bevont, belől csonttal kirakott s szuflával felfujtatott élő hus masszát.

Midőn ebbeli alázatos kérelmünket megujitanók becses válaszát elvárva, maradtunk

Ching Chang Pucses városában, alkotmányos boldogságunk 2 ik évében önnek borrrrr (jujh a hátam is borsódzik)rrzasztó nagy férfiunak

az egyházi tanács nevében

alázatos szolgái:

Bod Omer Stefy,
Óhpithy Pang Trotey,
proféták.

A szeretet fillérei.

E lap kiadó tulajdonosára rótt 600 ft pénzbirság fedezéséhez ujabban járultak:

Pap Gábor Noszlopról 1 frt. Pap Sofia 1 frt. Stirbán László Encsről 1 frt. Bán János K. Sz. Miklósról 60 kr.

Nagyváradról Juhász Lajos által 2 frt. és pedig Mészáros Mihály 30 kr. Bálint Mihály 30 kr. Egy valaki 50 kr. Tóth Mihály 30 kr. Szakács Imre 20. Mészáros József 20. Juhász Lajos 20 kr.

Nagy Sz. Miklósról Székely Sándor által 3 frt. 70. és pedig Székely Sándor 50 kr. Czégény Károly 50 kr. Rajtuh György 50. Füle József 50. Özvegy Czégényné asszony 20. Székely János 20. Kalmár József 30. Dina János 30. Putnoki János 30. és H. B. S. 20 kr.

Nagy Berkiből Bárány Zsigmond által 4 frt 10 kr.

Összesen 13 ft 40 kr.

E szives adományokért hálás köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

INDITVÁNY.

Miután az országgyülésről negyedfél 100 képviselő közül ötödfél 100 rendeletlenül hiányzik, inditványozom, hogy jövőre a drága időt el(g)atyázó hon(talan)atyusok gázsija vonattassék le s fordittassék az ugy is kevés segélybe harapó nemes csödörök neveltetésére.

Gágogó Mátyás
finánez-miniszträns

Diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Ni ni szomszéd! azt hallom, hogy a zsidó irók rettenetesen megaprehendálták Patayra, a ki azt találta magán beszélgetés közben mondani a honvéd bizottmányban azokról, kik nem akartak résztvenni a honvéd emlékszobor felállitásában, — hogy bizony vannak a zsidók közt még elegen olyanok, kikre nézve korai volt az emancipatio; hát a szomszéd nem aprehendál?

Iczik: Nem biz én Mihály gazda! mert annak a Pataynak thükéllethesen igazsága van . . a ki nem vem hes thodja khend, nem veszi magára . . . a ki magára veszi pedig, hát csak hadd vegye — reá is illik a . . . mert lássa khend Mihály . . én is zsidó vagyuk, még ki se keresztbelkedtem mint a Lloyd szerkeszthüje . . . még is azt mondum én Iczik a valuságos Juda vér, hogy ha már emancipáltak bennünket, legyünk mi is mindnyájan testben lélekben magyarok és ne zsidók. Lássa khend Mihály gazda! az emancipatio utha én egy itteze bur helyett nem drei halbseitlit aduk, hanem thükéletes ittzét, még pedig nem ulyan nagy száju és bü nyaku övegben, a melynek meszejes a nyaka . . . uszthán lássa khend ha én ezelütt a khend lubürire alkhodtam s kérdeztem mi az ára s tarthutta khend nekhem khettüs árán tiz pengüért, mert thodta khend hogy Iczikkel a zsidóval van dulga, és én igérthem érte thodja khend khét pengüt, pedig bizuny isten megérthe a nyulez phüngöt... miutha emancipálva vagyuk, azuta én is kheresztényiesen alkhuszom— khend is kheresztbényesiebben thartja s ha khérdem, mi az ára ennek a birka bürnek s kend tartja khét püngü forintra . . . igérek érthe lássa khend hármat . . . . persze válthuban . . .

Mihály: Hiszen ha minden zsidó ugy teremne mint Iczik szomszéd! akkor beszélhetne Grosz Lajos uram, hogy a zsidóknak a Deák párttal kell tartani . . . bizony nem bandlirozná azt oda még minisztertanácsossággal sem.

Iczik: Ezt a bukhut khüszünüm hallja khend az üszves szabadelvő zsiduság nevében.

Iczik: Nü nü Mihály gazda! a her von Pálfi Berthuk ugyancsak szabadkuzik ám . . . hugy nem akarja megérni azt a szerencsét, hugy ü belülle balulduli képviselü legyen valaha.

Mihály: De hiszen át is ugrotta azt a szerencsét ükeme mint a kecskeméti ember a szöllöjét s ugytesz mint a róka a szöllövel, — mivel fel nem érheté, azt mondta rá, ugy sem érett még meg. Ez a jó ur is azért tiltakozik a baloldali képviselőség ellen, mivel ugy is tudja, hogy az ördög sem választaná el. Nem is éri ő azt el hajosan, kopaszon is bajosan.

Az ingyenélösdi kör jegyzőkönyvéből.

Annak utánna minek utánna Pista bátyánk baráti körben eltrüszszentette magát, s miután ennek utánna Baromi orvos Hirsch tag-társunk hózentráglija elszakadt s megtörtént rajta a scandalum; kinyilatkoztatjuk, hogy Pista bátyánk trüszszentésére éljent nem mondhatunk, söt az ily hangos demonstráczió ellen — ismert loyalitásunknál fogva határozottan tiltakozunk.

Ferditő Zakhariás
alelnök.

Ludas Matyi gyorspostája.

Előfizetőinket tisztelettel figyelmeztetjük, hogy mihelyt a rendes időn tul 48 óra alatt lapjainkat nem kapnák . . . azonnal szíveskedjenek reclamálni az elmaradt számokért és pedig **bérmentetlen nyilt levélben.**

Jámborfalvinak. „Hajdan és ma" czimü humoristikus verset kaptuk s közelebb adjuk.

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** | Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.